

Sag C-699/23

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

16. november 2023

Forelæggende ret:

Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia – San Sebastián
(Spanien)

Afgørelse af:

13. november 2023

Sagsøger:

FG

Sagsøgt:

Caja Rural de Navarra, S.C.C.

Hovedsagens genstand

Låneaftale med pant i fast ejendom – oprettelsesgebyr – urimelighed

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Artikel 267 TEUF – anmodning om fortolkning ved præjudiciel afgørelse – foreneligheden mellem Tribunal Supremos (øverste domstols) retspraksis vedrørende oprettelsesgebyrer og Domstolens praksis – kriterier

Præjudicielle spørgsmål

1. Er det i strid med princippet om gennemsigtighed at opkræve et »oprettelsesgebyr« for den erhvervsdrivendes levering af ydelser, som ikke specificeres, hverken med hensyn til deres indhold eller den tid, der anvendes på dem, hvilket forhindrer forbrugeren i at efterprøve, dels om opkrævningen af gebyret er i overensstemmelse med det aftalte eller det, der fremgår af prislisen,

eller i hvert fald med det, der er rimeligt henset til ydelsens art, og dels at ingen ydelser overlapper hinanden, at forbrugeren ikke betaler for ydelser, for hvilke der allerede betales gennem de ordinære renter, og at den erhvervsdrivende ikke på ny opkræver betaling for en anden ydelse?

2. Er det i strid med princippet om gennemsigtighed, at den erhvervsdrivende ved markedsføringen af den rentesats, vedkommende tilbyder i forbindelse med lån med pant i fast ejendom til forbrugere, ikke også oplyser det »oprettelsesgebyr«, som obligatorisk skal betales på tidspunktet for den markedsførte aftales indgåelse, navnlig når dette gebyr udgør en kendt, på forhånd fastlagt og fast procentdel af lånebeløbet, uanset hvad dette beløb måtte være?

3. Såfremt undersøgelserne i forbindelse med ansøgningen og administrationen i denne forbindelse og indsamlingen og analysen af oplysningerne om ansøgerens kreditværdighed og evne til at betale af på lånet i hele dets løbetid samt vurderingen af den forelagte sikkerhed er blandt de ydelser, for hvilke der betales med oprettelsesgebyret, når låneansøgningen godkendes og låneaftalen indgås, og såfremt der ikke skal betales for disse ydelser, hvis låneansøgningen afvises, er der da tale om ydelser, der indgår i bankvirksomhed, og som udgør en del af sikkerhedsproceduren i denne forbindelse, og skal udgifterne hertil bæres af pengeinstituttet som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse?

4. Såfremt oprettelsesgebyret udgør en godtgørelse for ydelser, som ikke vedrører den långivende enheds egen virksomhed, og derfor betales ud over de ordinære renter, skal dette pengeinstitut da ikke udstede en tilhørende faktura til forbrugeren med udspecificering og angivelse af moms for hver af de leverede ydelser?

5. Er det i strid med princippet om gennemsigtighed, at den erhvervsdrivende, som kræver betaling af et oprettelsesgebyr som pris for en række helt konkrete ydelser, ikke forud for aftalens indgåelse stiller en prislister med angivelse af timeprisen for hver af disse ydelser til rådighed for forbrugeren, således at denne dels på forhånd ved, hvad låneaftalens endelige pris vil være, og dels kan sammenligne prisen for disse ydelser med de priser, der tilbydes af andre erhvervsdrivende?

6. Er det i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed, at den erhvervsdrivende opkræver betaling for en række helt konkrete ydelser, som er nødvendige for indgåelsen af den påtænkte aftale mellem parterne, ved at udregne en procentdel af det totale lånebeløb, således at identiske ydelser, som er leveret af det samme antal personer og i lige lang tid, faktureres som »oprettelsesgebyr« til forskellige beløb afhængigt af lånebeløbet i det enkelte tilfælde?

7. Er artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF til hinder for en kontrol af gennemsigtigheden, som indebærer, at kontraktvilkåret om oprettelsesgebyret

anses for urimeligt, hvis gebyret overstiger et konkret beløb, som fastsættes på baggrund af en statistik hentet på internettet over priserne på sådanne gebyrer?

8. Er artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF til hinder for en national retspraksis, hvorefter spørgsmålet om, hvorvidt oprettelsesgebyret er uforholdsmæssigt, afgøres på baggrund af de beløb, der ifølge statistikkerne blev opkrævet i oprettelsesgebyr i Spanien på det pågældende tidspunkt, idet disse oprettelsesgebyrer blev opkrævet på et tidspunkt, hvor kontraktvilkår, som indeholdt et sådant oprettelsesgebyr, ikke var undergivet en prøvelse af deres rimelighed?

9. Er det i strid med effektivitetsprincippet, at den erhvervsdrivende i aftaler indgået før gennemførelsen af direktiv 2014/17/EU i Spaniens interne retsorden opkræver et oprettelsesgebyr som betaling for undersøgelsen af den potentielle låntagers kreditværdighed og transaktionens levedygtighed, når sådanne undersøgelser efter gennemførelsen af det nævnte direktiv ikke længere kan medføre omkostninger for den potentielle låntager?

10. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national retspraksis såsom den, der er udviklet af Tribunal Supremo (øverste domstol) i sag STS 816/2023 af 29. maj 2023, hvorefter prøvelsen af rimeligheden af kontraktvilkåret om »oprettelsesgebyret« ikke kræver, at dette vilkår konkretiserer, hvilke ydelser der betales for ved oprettelsesgebyret, eller hvilken pris de faktureres til, og at denne urimelighedskontrol er begrænset til en efterprøvning af, om det pågældende kontraktvilkår tydeligt angiver det beløb, som forbrugeren skal betale, og om dette beløb ikke overstiger den fastsatte proportionalitetstærskel?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler, 12., 13., 19., 20. og 24. betragtning og artikel 3-7.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked, artikel 7.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, bilag II, del B, afsnit 4, punkt 3, første punktum.

Anførte nationale forskrifter

I bestemmelserne om gennemsigtighed i forbindelse med bankvirksomhed i spansk ret behandles oprettelsesgebyret særskilt i forhold til de øvrige bankgebyrer. Orden sobre transparencia de las condiciones financieras de los

préstamos hipotecarios (dekret om gennemsigtige finansielle betingelser for lån med pant i fast ejendom) af 5. maj 1994, bilag II, punkt 4, fastsætter følgende:

»1. Oprettelsesgebyr – Alle omkostninger til undersøgelse, udformning og behandling af et lån mod pant i fast ejendom eller alle andre omkostninger, som indgår i den långivende enheds virksomhed, og som skyldes tildelingen af lånet, skal være omfattet af et enkelt gebyr, kaldet oprettelsesgebyr, og skal kun betales en enkelt gang. Gebyrets størrelse, form og tidspunktet for dets betaling præciseres i denne bestemmelse. [...]

2. Andre gebyrer og senere omkostninger – Ud over »oprettelsesgebyret« kan det aftales, at låntager afholder følgende: [...] c) Gebyrer, som, idet den spanske nationalbank er blevet er behørigt underrettet herom i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelsen af 12. december 1989 og gennemførelsesbekendtgørelserne hertil, modsvarer enhedens levering af en anden specifik tjenesteydelse end det simple administrative almindelige lån.«

Denne anderledes behandling af oprettelsesgebyret i forhold til de øvrige bankgebyrer blev opretholdt i ordlyden af Ley 2/2009 por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito (lov nr. 2/2009 om fastsættelse af regler for indgåelse af lån, lån mod sikkerhed i fast ejendom og tjenester om formidling af indgåelse af kontrakter om lån og lån mod sikkerhed i fast ejendom) af 31. marts 2009. Denne lovs artikel 5 fastsætter følgende vedrørende gennemsigthedsforpligtelserne i forbindelse med satserne for gebyrer og omkostninger:

»Virksomheder fastsætter frit de af deres gebyrer, betingelser og omkostninger, der kan overvælttes på forbrugeren, uden andre begrænsninger end dem, der gælder på området for urimelige vilkår i nærværende lov, i Ley de 23 de julio de 1908 (lov af 23.7.1908) samt i Real Decreto Legislativo 1/2007 (kongeligt lovdekret nr. 1/2007). De satser for gebyrer og omkostninger, der kan opkræves, herunder rådgivning, angiver de tilfælde, og i givet fald den hyppighed, hvorved disse finder anvendelse. Gebyrer eller omkostninger, der overvælttes på kunden, skal svare til faktisk leverede tjenester eller afholdte omkostninger. Der kan i intet tilfælde opkræves gebyrer eller omkostninger for tjenester, som kunden ikke har accepteret eller udtrykkeligt anmodet om.«

2. Uanset det forrige stykke: [...] b) For så vidt angår lån eller kreditter med pant i boliger omfatter oprettelsesgebyret, som betales en enkelt gang, alle omkostninger til undersøgelse, udformning og behandling af et lån mod pant i fast ejendom eller alle andre omkostninger, som indgår i den långivende enheds virksomhed, og som skyldes tildelingen af lånet. I tilfælde af lån eller kreditter i udenlandsk valuta omfatter oprettelsesgebyret ligeledes alle gebyrer for valutaomregning i forbindelse med den første udbetaling af lånet eller kreditten. De øvrige gebyrer og omkostninger, som kan overvælttes på forbrugeren, og som virksomheden anvender på disse lån eller kreditter, skal svare til leveringen af en

specifik ydelse, som er forskellig fra udformningen eller den normale administration af lånet eller kreditten.«

Denne retlige ordning er i dag indeholdt i Ley 5/2019 reguladora de los contratos de crédito inmobiliario (lov 5/2019 om realkreditaftaler), hvis artikel 14 om regler for gennemsigtighed i markedsføringen af realkreditlån fastsætter følgende:

»3. Der kan kun overvæltes omkostninger eller opkræves gebyrer for ydelser i forbindelse med lånene, som en låntager eller potentiel låntager udtrykkeligt har anmodet om og accepteret, og såfremt de svarer til ydelser, som faktisk er leveret, eller afholdte omkostninger, som kan dokumenteres.

4. Hvis der aftales et oprettelsesgebyr, betales det en enkelt gang og omfatter alle omkostninger til undersøgelse, udformning og behandling af et lån eller alle andre omkostninger, som indgår i den långivende enheds virksomhed, og som skyldes tildelingen af lånet. I tilfælde af lån eller kreditter i udenlandsk valuta omfatter oprettelsesgebyret ligeledes alle gebyrer for valutaomregning i forbindelse med den første udbetaling af lånet eller kreditten.«

Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (kongeligt lovdekret nr. 1/2007 om vedtagelse af den konsoliderede tekst til den generelle lov om beskyttelse af forbrugere og brugere og anden tilknyttet lovgivning) af 16. november 2007 [artikel 8, litra b) og d), samt artikel 60, 80, 82 og 83], Ley 26/88 sobre disciplina e intervención de entidades de crédito (lov 26/88 om regler for og kontrol med kreditinstitutter) af 29. juli 1988, Ley 7/1998 sobre condiciones generales de la contratación (lov 7/1998 om generelle kontraktvilkår) af 13. april 1998 (artikel 3, artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 5, artikel 7 og artikel 10) og Código Civil (den civile lovbog) (artikel 1303) finder ligeledes anvendelse på den foreliggende sag.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Den 22. januar 2010 indgik sagsøgeren en låneaftale med pant i fast ejendom med sagsøgte til et maksimalt beløb på 168 200 EUR med en afdragsperiode på 30 år og 360 månedlige rater. Bestemmelserne i aftalen omfattede bl.a. det fjerde vilkår vedrørende oprettelsesgebyret med følgende ordlyd: »Lånet pålægges et oprettelsesgebyr på 0,35% af det oprindelige lånebeløb, som skal betales en enkelt gang af LÅNTAGEREN ved underskrivelsen af denne aftale.« Sagsøgeren betalte derfor 588,70 EUR i oprettelsesgebyr på tidspunktet for underskrivelsen af aftalen.
- 2 Den 6. april 2022 har sagsøgeren anlagt et søgsmål for den forelæggende ret, hvorved han navnlig har nedlagt påstand om, at det fastslås, at det omhandlede oprettelsesgebyr er urimeligt.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 3 Ifølge sagsøgeren er oprettelsesgebyret urimeligt. Han har nærmere bestemt gjort gældende, at Tribunal Supremos (øverste domstols) retspraksis (som nærmere bestemt fremgår af dom 816/2023 af 29.5.2023 (ES:TS:2023:2131)) ikke er i overensstemmelse med Domstolens praksis (navnlig dom af 16.7.2020, Caixabank og Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 og C-259/19, EU:C:2020:578, og af 16.3.2023, Caixabank (Gebyr for oprettelse af lån), C-565/21, EU:C:2023:212).
- 4 Ifølge sagsøgte er oprettelsesgebyret ikke urimeligt. Sagsøgte har nærmere bestemt gjort gældende, at den anførte retspraksis fra Tribunal Supremo (øverste domstol) er i fuld overensstemmelse med den nævnte retspraksis fra Domstolen, og at sidstnævnte har afklaret den tvivl, der herskede vedrørende oprettelsesgebyrer.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 5 I dom af 16. juli 2020, Caixabank og Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-224/19 og C-259/19, EU:C:2020:578), udtalte Domstolen sig på baggrund af en række anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af retter i første instans om oprettelsesgebyret i Spanien. Domstolen fastslog navnlig følgende i domskonklusionens punkt 2 og 3:

»2) Artikel 3, artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at de kontraktvilkår, som er omfattet af begrebet »aftalens hovedgenstand«, skal forstås som vilkår, der fastlægger aftalens hovedydelse, og som dermed er kendetegnende for aftalen. De vilkår, som derimod er underordnede i forhold til dem, der definerer selve aftaleforholdets natur, kan ikke være omfattet af dette begreb. Den omstændighed, at et oprettelsesgebyr er indeholdt i de samlede omkostninger ved et lån mod sikkerhed i fast ejendom, kan ikke være afgørende for, at der er tale om en hovedydelse ved lånet. En ret i en medlemsstat er under alle omstændigheder forpligtet til at foretage en prøvelse af, om et kontraktvilkår, der vedrører aftalens hovedgenstand, er klart og forståeligt, uanset om dette direktivs artikel 4, stk. 2, er gennemført i denne medlemsstats retsorden.

- 3) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at et vilkår i en låneaftale, der er indgået mellem en forbruger og et finansinstitut, der pålægger forbrugeren at betale et oprettelsesgebyr, til trods for kravene om god tro kan bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, når finansinstituttet ikke har godtgjort, at dette gebyr svarer til faktisk leverede tjenester eller omkostninger, vedkommende har afholdt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.«
- 6 Ifølge Tribunal Supremo (øverste domstol) var denne dom fra Domstolen betinget af en fordrejet redegørelse for den nationale spanske lovgivning og for Tribunal Supremos (øverste domstols) egen retspraksis. Derfor besluttede denne ret at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse (sag C-565/21).

- 7 I denne anmodning om præjudiciel afgørelse bemærkede Tribunal Supremo (øverste domstol) for det første, angående redegørelsen for den nationale lovgivning, at Domstolen alene havde fået gengivet indholdet af de bestemmelser, der fastsætter, at bankgebyrer skal være begrundede i en faktisk leveret tjeneste, men at andre bestemmelser, som regulerer oprettelsesgebyrerne, og som i forbindelse hermed har indført en ordning, som adskiller sig betydeligt fra ordningen for de øvrige bankgebyrer, ikke var blevet nævnt. For det andet, hvad angår redegørelsen for Tribunal Supremos (øverste domstol) retspraksis, bemærkede denne ret, at Domstolen var blevet oplyst om, at der forelå en »national retspraksis, hvorved bestemmes, at et vilkår, der betegnes som oprettelsesgebyr, automatisk undslipper kontrollen af gennemsigtighed«, selv om der faktisk ikke eksisterede en sådan retspraksis.
- 8 Tribunal Supremo (øverste domstol) bemærkede, at det, som den fastslog i sin dom nr. 44/2019, i virkeligheden var, at vilkåret om oprettelsesgebyr ikke er urimeligt, såfremt det består efterprøvelsen af gennemsigtigheden, dvs. hvis det er klart og forståeligt i den udvidede betydning, som dette udtryk er blevet tillagt i Domstolens praksis.
- 9 Hvad angår prøvelsen med det omtvistede kontraktvilkårs gennemsigtighed bemærkede Tribunal Supremo (øverste domstol), det i dom nr. 44/2019 blev fastslået, at den lovgivning, der regulerer oprettelsesgebyret, har til formål at sikre en sådan gennemsigtighed (ét fælles gebyr, som omfatter alle de gebyrer, der måtte vedrøre udførte opgaver i forbindelse med tildelingen af lånet eller kreditten, forfald på ét enkelt tidspunkt, oplysning til forbrugeren om eksistensen heraf forud for aftalens indgåelse samt medtagelse i beregningen af ÅOP).
- 10 Tribunal Supremo (øverste domstol) bemærkede endvidere, at der i dom nr. 44/2019 blev opregnet andre grunde til støtte for det omtvistede vilkårs gennemsigtighed: For det første er de forbrugere, som er interesserede i at optage et lån eller en kredit mod pant i fast ejendom, almindeligvis bekendt med, at pengeinstituttet i størsteparten af tilfældene opkræver et oprettelsesgebyr ud over de ordinære renter; for det andet har pengeinstituttet i henhold til bestemmelserne vedrørende standardiserede informationsblade pligt til at informere potentielle kunder om eksistensen af det pågældende vilkår, og faktisk er det almindeligvis et af de punkter, som pengeinstitutternes markedsføring omhandler; for det tredje er det et gebyr, som skal betales fuldt ud ved lånets stiftelse, hvilket betyder, at den gennemsnitlige forbruger vil være særlig opmærksom herpå, da der er tale om en betydelig del af den økonomiske byrde, som er forbundet med optagelsen af lånet; og for det fjerde gør vilkårets affattelse, placering og opbygning det muligt at konstatere, at det udgør et væsentligt element af aftalen.
- 11 Tribunal Supremo (øverste domstol) anførte endvidere, at det var muligt at påberåbe sig flere af Domstolens domme til støtte for ovennævnte argumentation. For det første er det Domstolens faste praksis, at gennemsigtigheden må anses for at foreligge, når oprettelsesgebyret er kendt i forvejen, når dets beløb eller beregningsmetode og tidspunktet for dets betaling er nøjagtigt fastsat, således at

det er muligt for kunden at foretage en vurdering af de økonomiske konsekvenser, og når der gøres behørigt opmærksom på eksistensen af det pågældende gebyr, også selv om der ikke foretages en nøjagtig beskrivelse af de udførte tjenester eller opgaver, så længe arten af de faktisk leverede tjenester rimeligvis kan forstås eller udledes af aftalen i sin helhed.

- 12 Ifølge Tribunal Supremo (øverste domstol), kunne der i denne forbindelse henvises til generaladvokat Hogans forslag til afgørelse i sag C-621/17, Kiss og CIB Bank, EU:C:2019:411, for så vidt angår det såkaldte »udbetalingsgebyr« (punkt 16, 37 og 38), Domstolens dom af 3. oktober 2019, Kiss og CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (præmis 38, 39 og 45), Domstolens dom i forenede sager C-224/19 og C-259/19 (præmis 68) og Domstolens dom af 3. september 2020, Profi Credit Polska, forenede sager C-84/19, C-222/19 og C-252/19, EU:C:2020:631 (præmis 75).
- 13 For det andet anførte Domstolen, at når de tjenesteydelser, der leveres som modydelse, vedrører administrationen eller udbetalingen af lånet eller kreditten, og beløbene ikke er uforholdsmæssigt store, har de vilkår, hvori denne form for gebyrer eller udgifter fastsættes, ingen negativ indvirkning på forbrugerens retsstilling, ligesom de heller ikke bevirker en betydelig skævhed mellem parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren og til trods for kravene om god tro. Også i denne henseende kunne der henvises til Domstolens dom af 3. oktober 2019, Kiss og CIB Bank, EU:C:2019:820 (præmis 54-56).
- 14 Endelig anmodede Tribunal Supremo (øverste domstol) Domstolen om at tage i betragtning, at en betydelig andel af de spanske retsinstanser efter Domstolens dom i forenede sager C-224/19 og C-259/19 er vedblevet med at anvende den forelæggende rets praksis på området for oprettelsesgebyrer, eftersom forudsætningen for den pågældende dom efter deres opfattelse ikke stemte overens med spansk ret, mens andre spanske retsinstanser har fortolket det således, at dommen har erklæret den forelæggende rets praksis for uforenelig med EU-retten på det pågældende område.
- 15 Den 16. marts 2023 afsagde Domstolen dom i sag C-565/21, Caixabank (Gebyr for oprettelse af lån), EU:C:2023:212.
- 16 Den 29. maj 2023 afgjorde Tribunal Supremo (øverste domstol) ved dom 816/2023 (ES:TS:2023:2131) den sag, hvori den havde forelagt anmodning om præjudiciel afgørelse C-565/21, og fastsatte de kriterier, som skal følges, når der træffes afgørelse, ikke generelt, men derimod ved en vurdering fra sag til sag, om oprettelsesgebyrets gyldighed.
- 17 Den forelæggende ret i den foreliggende sag finder, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i den anførte dom 816/2023 ikke tog hensyn til alle de præmisser i dom af 16. marts 2023, Caixabank (Gebyr for oprettelse af lån), EU:C:2023:212, som omhandler prøvelsen af oprettelsesgebyrets rimelighed. Den forelæggende ret kritiserer navnlig, at den anførte dom fra Tribunal Supremo (øverste domstol) med

udgangspunkt i den åbenbare kendsgerning, at oprettelsesgebyret ikke i sig selv er urimeligt, kun fokuserer på to aspekter og på denne baggrund konkluderer, at det nævnte gebyr i det konkrete tilfælde ikke er urimeligt, nemlig:

- at de ydelser, som dette gebyr udgør en godtgørelse for, ikke allerede indgår i andre ydelser, som forbrugeren betaler for, og
- at det opkrævede beløb (845 EUR) i forhold til en hovedstol på 130 000 EUR ikke er uforholdsmæssigt, idet det udgør 0,65% af hovedstolen og denne udgift ifølge statistikken over gennemsnitsprisen for oprettelsesgebyrer i Spanien, som kan findes på internettet, varierer mellem 0,25% og 1,50%.

ARBEJDSDOKUMENT